

РЕШЕНИЕ

№ 1546

гр. София, 10.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова

Ванина Колева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12649** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с 14, ал. 3, изр. последно от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/.

Образувано е по жалба на Общинска служба по земеделие – Източна /ОСЗ – Източна/, подадена чрез адв. П., срещу Решение № 20192641 от 01.10.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, 51-ви с-в, постановено по гр. д. № 41036/2020 г., с което е отменено Решение № 1505/11.08.2020 г. на ОСЗ – Източна в частта по т. III, с която е отказано възстановяването на правото на собственост на наследниците на С. С. В. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на нива от 0.455 дка, находяща се в землището на [населено място], [община], област С..

С жалбата се релевират доводи за неправилност на решението на основанията по чл. 209, т. 3 АПК – необоснованост поради несъответствие със събрания доказателствен материал, противоречие с материалния и процесуалния закон. Оспорват се изводите на районния съд за липса на мотиви на постановения отказ за възстановяване на процесния имот, като се излагат доводи срещу изложеното от съда становище, че административният орган се е позовал единствено на решение на техническата служба на Район „П.“ в Протокол № 9/31.10.2006 г. с отбелязване, че имотът попада в застроен терен. В жалбата се излагат аргументи, че в случая мотивите за издаване на акта се намират в отделен документ, което е допустимо съгласно

Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 на ОСГК на Върховния съд, т. 7 от Постановление на Пленума на Върховния съд № 4 от 22.09.1976 г., както и т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на Общото събрание на съдиите от Върховния административен съд по тълкувателно дело № 4/2002 г. Жалбоподателят счита, че изложените в решението на ОСЗ, макар и лаконични, са достатъчни за формулиране на основанието за постановения отказ и е ясна волята на органа. Излагат се и мотиви по съществуването на спора в смисъл, че при издаване на административния акт органът е обвързан с решението на техническата служба и заповедта, която го одобрява, като няма право на преценка. Сочи се, че съдебното решение е постановено в противоречие с константната съдебна практика, съгласно която въпросът относно застрояването на процесния имот и определянето на свободна застроена площ не може да бъде пререшаван в рамките на съдебно производство по обжалване на решението на ОСЗ. Иска се отмяната на съдебното решение като неправилно и постановяване на ново, с което жалбата срещу Решение № 1505/11.08.2020 г. на ОСЗ – Източна в частта по т. III да бъде отхвърлена. Моли за присъждане на направените в производството разноски, включително за адвокатски хонорар.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Й., който поддържа жалбата. Оспорва отговора на ответника. Оспорва претендираните от ответника разноски за депозит за вещо лице.

Ответникът оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана чрез депозиран писмен отговор от адв. М., в който излага доводи за правилност на съдебното решение и моли да бъде оставено в сила. Представя се по делото от адв. М., която представя писмени бележки. Претендира съдебни разноски за адвокатски хонорар.

Прокурорът от СГП намира жалбата за неоснователна и недоказана, а решението на СРС – за правилно.

Административен съд София - град, XXII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

С Решение № 20192641 от 01.10.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, 51-ви с-в, постановено по гр. д. № 41036/2020 г. е отменено Решение № 1505/11.08.2020 г. на ОСЗ – Източна в частта по т. III, с която е отказано възстановяването на правото на собственост на наследниците на С. С. В. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на нива от 0.455 дка, находяща се в землището на [населено място], м. „Полето”, бивш имот с кад. № 144 по кадастралния план от 1954 г. (стар), изработен по аерофотоснимки, планов лист Г-18-10-Б

Същото е постановено по заявление на Е. С. М. от 28.02.1992 г. в качеството ѝ на наследник на С. С. В. за възстановяване на право на собственост върху земеделски земи в землището на [населено място], [община], област С., сред които нива с площ 1,000 дка в м. Полето, заявен под номер 7.

Със заповед № РД-9-455/17.11.2006 г. на кмета на Район П., Столична община на основание чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ е одобрено решение по преписка № 94-И-267/17.08.2006 г. от протокол № 09/ 31.10.2006 г. на комисия, назначена със Заповед №

РД-09-586/ 30.12.2003 г. за бивш имот № 144, попадащ в кв. 61 по пл. [населено място], м. „Полето-стопански двор”. В заповедта е посочено, че частта от имота, попадаща в УПИ II и III от кв. 61, с площ от 455 кв.м., не е свободна, както и че урегулираните поземлени имоти попадат под разпоредбите на 161 ПМС.

На 17.11.2006 г. е издадено удостоверение от Столична община, Район П., Сектор „Териториално устройство” на основание чл. 13, ал. 5 ППЗСПЗЗ, в което е посочено, че в кадастралния план на [населено място], м. „Полето-стоп.двор”, одобрен със Заповед № РД-9-50-3/ 28.02.1997 г., е нанесен бивш имот с номер 144 от кадастрален лист Г-18-10-Б, записан в имотния регистър на името на С. С. В., както и че частта от имот пл.№ 144, попадаща в УПИ II и III от кв. 61, попада под разпоредбите на 161 ПМС.

С т. III от Решение № 1505/11.08.2020 г. на Общинска служба по земеделие – Източна, [населено място] на наследниците на С. С. В. е отказано възстановяване на правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на нива от 0,455 дка, пета категория, находяща се в землището на [населено място], м. „Полето”, бивш имот с кад. № 144 по кадастралния план от 1954 г. (стар), изработен по аерофотоснимки, планов лист Г-18-10-Б, заявен с пореден № 7 от заявлението и установен с Е. регистър от 1949 г., [населено място]. В решението е посочено, че правото на собственост не се възстановява поради решение от техническата служба на Район П., обективизирано в протокол № 9/31.10.2006 г. на комисия, назначена със Заповед № РД-09-586/ 30.12.2003 г., одобрено със Заповед № РД-09-455/17.11.2006 г. на кмета на район П., съгласно което имотът попада в застроен терен. Отбелязано е, че собствениците подлежат на обезщетение по чл. 10б, ал. 3 СПЗЗ.

Районният съд е направил извод, че в процесната част на решението не са изложени мотиви за постановения отказ за възстановяване на правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници върху горепосочения имот, което представлява съществено процесуално нарушение и основание за отмяна на акта. Единствено на това основание е уважил жалбата и е отменил решението на ОСЗ – Източна.

Този извод на районния съд не се споделя от настоящия касационен състав. Видно от текста на решение № 1505 на ОСЗ – Източна, се сочи, че правото на собственост не се възстановява поради постановено решение на техническата служба на район П. в протокол № 9 от 31.10.2006 г. на комисия, назначена със заповед № РД-09-586/30.12.2003 г., одобрено със заповед № РД-09-455/17.11.2006 г. на кмета на район П., съгласно което имотът попада в застроен терен.

Горното покрива изискванията за мотивиране на акта, доколкото са ясни основанията, които са мотивирали органа да постанови този резултат. Съгласно константната практика на Върховния съд и Върховния административен съд, мотивите на акта могат да се съдържат в отделен документ, в случай че последният е посочен в самия административен акт и е приложен по административната преписка. Тези изисквания в случая са изпълнени с позоваването в акта на решението на техническата служба на Район П., обективизирано в протокол № 9/31.10.2006 г. на комисия, назначена със Заповед № РД-09-586/ 30.12.2003 г., одобрено със Заповед № РД-09-455/17.11.2006 г. на кмета на район П., съгласно което имотът попада в застроен терен. Посочените актове са приложени по преписката. Поради изложеното е изпълнено изискването на чл. 59 АПК за мотивиране на акта.

С оглед на горното и предвид това, че районният съд е отменил оспорвания акт на

процесуално основание, без да провери законосъобразността му на останалите основания по чл. 146 от АПК, делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд по същество. Липсата на произнасяне по същество е равнозначна на липса на контрол по законосъобразността на акта, поради което, за да бъде същият предмет на касационно обжалване, следва на първо място да бъде разгледан главният спор от районния съд. При новото разглеждане следва да бъдат взети предвид дадените с настоящите мотиви указания.

На основание чл. 226, ал. 3 от АПК при новото разглеждане на делото районният съд следва да се произнесе и по направените в настоящото производство разноски.

По изложените съображения на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20192641 от 01.10.2021 г. на Софийски районен съд, 51-ви с-в, постановено по гр. д. № 41036/2020 г., с което е отменено Решение № 1505/11.08.2020 г. на ОСЗ – Източна в частта по т. III, с която е отказано възстановяването на правото на собственост на наследниците на С. С. В. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на нива от 0.455 дка, находяща се в землището на [населено място], [община], област С., по заявление на Е. С. М. от 28.02.1992 г. в качеството ѝ на наследник на С. С. В..

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: